

indgå aftaler med os, hvor Dansk Folkeparti ikke har vetoret, når vi ikke taler om grundstrukturen. Den går vi nødvendigvis ikke ind og piller ved, for den er der jo trukket nogle klare linjer om.

Men det er faktisk konkrete forslag, vi kommer med, som vil hjælpe de mennesker, der bliver berørt af det her.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Vi har ikke deponeret noget i nogens hænder. Vi har deponeret noget i hinandens hænder.

Realiteten er, at fordi Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre ikke var i stand til at tage ansvar sidste sommer, men valgte at bruge det her i et partitaktisk forsøg på at bringe sig i position til folketingsvalget, er der indgået en aftale mellem tre partier, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti. Det er en aftale, og det siger sig selv, at hvis der skal justeres på den aftale, så forudsætter det selvfølgelig, at aftalepartierne er enige.

Sådan er det, sådan er traditionen her i huset, ligesom traditionen i øvrigt også er den, at når man sender folk af sted til forhandlinger, så plejer de at have et mandat, som gør, at man kan gå ud fra, at det, der bliver aftalt omkring ministerens mødebord, også kan trækkes igennem folketingsgrupperne. Men her kunne vi altså torsdag-fredag se, at traditionen var brudt. Det kan også være, at det, der ligger i spørgsmålet, er, at vi skulle bryde traditionen, at vi skulle kunne rykke os fra den aftale, vi har indgået. Det gør vi ikke.

Selvfølgelig er regeringen og Dansk Folkeparti, aftalepartierne bag kommunalreformen, helt opmærksomme på, at skal man vinde bredere tilslutning til lovforslagene, kan det også være nødvendigt at justere. Men det, vi kan se der går igen i mange af brevene her, er jo altså stikord, der har lydt i debatten igennem mere end et år, og hvis man har en forventning om, at man kan skruue tiden tilbage, fra før aftalen blev indgået sidste sommer, så møder man altså op med for store forventninger. Det må jeg sige.

Ole Glahn (RV):

Det danske sprog er jo vidunderligt, og det kan tolkes på mange måder, som ministeren gør. Vi mener altså bestemt, at vi er duelige til at indgå

forhandlinger. Vi mener også, at vi kan indgå en aftale, men vi mener ikke, der var en aftale den dag i skatteforhandlingerne, men det kommer vi nok tilbage til senere i løbet af formiddagen.

Men det, som jeg vil spørge om til sidst, er: Kan vi forvente, at sådan noget som f.eks. procedurereglerne for medarbejderne i forbindelse med lovforslag om procedure er noget, der kan forhandles om, eller er det noget, som ligger i den grundtegnning, der ikke kan pilles ved? Vi vil gerne vide, hvor vi står, inden vi kommer til de forhandlinger.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det glæder mig, hvis man er duelig til at indgå aftaler. Det er så også derfor, det kan undre, at når partiets egen ordfører, hr. Poul Erik Christensen, til Politiken siger, at hans indstilling er, at vi skal tiltræde aftalen, er man alligevel dagen efter ikke i stand til at levere et blankt ja til det, der er aftalt hos skatteministeren. Men lad nu det fare.

Alt er da til diskussion. Det, der er til diskussion, er sådan set ikke, hvorvidt alt er til diskussion. Det, der er til diskussion, er: Er oppositionen parat til meget præcist at sige i en verden, hvor man ikke kan få det hele, og hvor man bliver nødt til at respektere, at der er et flertal i Folketinget, der har lavet en strukturaftale, som befolkningen har taget til sig, som personalet arbejder målrettet efter at indfri, som kommunerne har leveret forudsætningerne for, at man selvfølgelig ikke kan rulle alt det tilbage? Man kan set med oppositionens øjne lave noget skadesreduktion, hvis det er den terminologi, man vil bruge, men det kræver, at man er meget præcis og siger: Det er *den* skønhedsplet, der skal fjernes, det er ikke hele tegningen.

Kl. 13.15

Det indtryk, man får, når man f.eks. læser henvendelsen til miljøministeren og på visse strækninger også henvendelserne til mig selv som sundhedsminister, er, at man kan viske tavlen ren, og der må jeg bare sige, at det kan man ikke. Man er nødt til at være præcis med hensyn til, hvad det er for nogle justeringer, der skal til, for at man kan tage et ansvar.

Hermed sluttede spørgsmålet.